

Samleglad: Elise Dingstad har vært en samler så lenge hun kan huske. Mange av rådyrene i hylla har fulgt henne siden barndommen, og i tenåra begynte hun å kjøpe de emaljerte grytene og kannene i Cathrineholm-serien av Grete Prytz Kittelsen.

Hver dag er en fest: – Jeg liker å pynte meg og kan godt gå med kjole en mandag og blomst i håret hele vinteren, sier Elise.

Dyr og billig: Geviret er kjøpt for noen hundrelapper, mens putene i belgisk gobelin er mer eksklusive. «Sosseputer», kaller Elise dem. Lampen er fra Ikea.

Jaktsesong

Elise Dingstad (31) vokste opp med rådyrjakt. Nå jakter hun på bruktskatter.

Hver dag, så lenge det ikke er snø, sykler Elise fra jobben i Markveien på Grünerløkka og de få kvartalene hjem til leiligheten ved Sofienbergparken. I kurven på styret sitter Åse, en skipskatt med sju tær, og har full oversikt over kaffebarer, klesbutikker, folk og fugler som surer forbi. De har tilbrakt dagen i bruktbutikken Frøken Dianas salonger, mellom fargerike kommoder og kakebokser, et kjøleskap fra 1910, madonnafigurer i plast – og et hav av vintagekjoler. Hjemme i leiligheten er det ikke like fullt, men fargene, stilblendingen og den feminine nostalgien går igjen.

ALLEREDE I BAKGÅRDEN får man et lite forvarsel. Det ellers så nøytrale, blekgule murhuset er spritt opp med knæsje lilla på balkonger, dører og takrenner. Og ganske riktig, Elise har hatt en finger med her.

– Jeg er med i styret og foreslo fargen, men den ble litt sterkere enn jeg hadde tenkt! sier hun og ler.

Inne i leiligheten, bak en knallblå dør, er det mer

farger: mintgrønt, knallrødt, turkis, ferskenrosa og oransje. Og dyr – i horder. En anselig samling rådyr og hjort i gips og porselen står dandert i hyller, vinduskarmen og på fat. Enkelte hester har også fått innpass, og i benken på kjøkkenet ligger puter med brodert hunde- og kattermotiv. På veggen henger et reinsdyrgeviret og et rådyrhode med lys til horn.

– Jeg var ofte med faren min på rådyrjakt da jeg var liten. Kanskje det er derfor jeg har dilla på rådyr, sier Elise. Hun er vokst opp på gård og er odelsjente, men kan ikke tenke seg å flytte fra byen. For nå er livet akkurat slik det skal være. For halvannet år siden var Elise småfrustrert frilansskuespiller, på femte året.

– Det er som en berg-og-dal-bane. Noen perioder har du masse å gjøre, og plutselig er det ingenting. Man er prisgitt alle andre enn seg selv. Nå er jeg min egen sjef, sier hun fornøyd.

IDEEN KOM på en tur i Asia.

– Jeg var på et fantastisk marked og hadde lyst til å ▶

RETT HJEM

Hvem: Elise Dingstad (31)

Hva: Driver bruktbutikken Frøken Dianas salonger, bor på Grünerløkka i Oslo.

Hva er det beste med leiligheten?

● Den hadde alt: peis, balkong, stukkatur og sentral beliggenhet.

I hvilket rom er dere mest?

● Overalt, men hvis vi har gjester, blir vi gjerne sittende på kjøkkenet.

Hva er det siste dere kjøpte inn til huset?

● Plansen med skoleregler. Vi kjøpte en bunke til butikken, men jeg måtte bare ha en selv. Det er så hyggelige regler, ingen pekefinger.

Hva var det siste dere kastet?

● Vi måtte akkurat kasse Stresslessen i skinn jeg fant på loppis. Åse tisset i den.

Hva kommer aldri over dørstokken deres?

● Det er mye. For eksempel svart skinnsofa, og fake-slitte, nye shabby chic-møbler.

Fargerikt: Solbriller, spenner og smykker – egenlagde og kjøpte – hører med til antrekket.

Rådyr vase: Selve kronjuvelen i samlingen, en Royal Copley fra 50-tallet kjøpt i New York.

Minner: Et «alter» med figurer samlet på reiser har fått plass på under familiebildene.

Lyst hode: Elise liker ting som har flere funksjoner. Og lyststoffør er bannlyst.

Alle damers drøm: – Jeg falt for at det var walk-in-closet i leiligheten! Åse liker det også.

Souvenirer: Snowglobes, med og uten snømann, blir ofte med Elise hjem fra tur.

«Det må være litt humor, både i tingene rundt meg og klærne jeg går i.»

► ta med meg alt hjem. Det var så mye fint man ikke får tak i her i Norge. Så begynte tanken om starte egen butikk å gro i bakhodet. Den slapp ikke taket, og da jeg var tilbake i Oslo, bestemte jeg meg: Shit, jeg åpner butikk!

Venninne og skuespillerkollega Ellen var i samme situasjon som frilanser, og ble med uten å nøle. De slapp alt de hadde i hendene, sa opp ekstrajobbene og satset. Tre måneder seinere, høsten 2008, åpnet de Frøken Dianas salonger, oppkalt etter «gledeshuset» i Ibsens «Hedda Gabler».

– Vi gjør fortsatt litt teater ved siden av begge to, men nå er det mer som en bonus, det er ikke så mye som står på spill. Jeg har ikke angret et sekund!

KATTUNGEN ÅSE, som har rast rundt og lekt for seg selv en stund, hopper opp i fanget til Elise, og setter klørne i de fine strømpebuksene. Blikket er stivt festet mot duskeøredobbene som dingler mens Elise snakker.

– Jeg liker å pynte meg. Jeg er nok oftere den som

er mest pynta på fest enn omvendt. Det skal ikke stå på glitter og stas!

Interessen for klær startet tidlig. I tolvårsalderen gikk hun rundt i slengbukser, som absolutt ikke var på moten den gangen, kjøpte herrebukser med press på loppis og brukte 70-tallskofferter i skai som veske.

– Jeg var ikke redd for å synes, kanskje det var skuespilleren i meg som gjorde at jeg likte å skille meg ut, sier Elise.

Da hun flyttet hjemmefra, smittet interessen over til interiør og ting. Hun begynte å kjøpe gamle møbler, lamper og servise på loppemarkeder, og sakte begynte hyblene og leilighetene hun bodde i å fylles opp.

Den lille ettromsen på Tøyen, der hun bodde før, var sprengfull. Det var også kjellerboden.

– Da hadde du noe å starte med da dere åpnet bruktbuikk?

– Nei, jeg klarer ikke å kvitte meg noe! Alle tingene har sin historie, de betyr mye for meg.

Så alt ble med på flyttelasset da Elise flyttet sammen med kjæresten Roar Grønsgag, kokk og medeier i Kampen Bistro. Det som ikke fikk plass, står i den nye kjellerboden.

– Det får stå der til jeg får drømmehuset mitt, en kråkeslottvilla med spir og tårn og runde rom.

LEILIGHETEN I Skjelderups gate er fra rundt 1890, med god takhøyde, tregulv og rosetter i taket.

– Det var viktige kriterier da vi lette etter leilighet, sier Elise.

Peis og balkong, noe som ikke er så vanlig i de gamle Grünerløkka-gårdene, samt stort kjøkken og stille og sentral beliggenhet, var også absolutte krav. Etter å ha hatt søket liggende på Finn en god stund, ble det klaff, og for to og et halvt år siden flyttet de inn.

– Det har vært en ganske busy periode! I fjor åpnet Roar to nye spisesteder, Kanon Bistro på Løren og Sjøflyhavna Kro på Fornebu, og jeg åpnet Frøken Dianas salonger høsten 2008.

Mest gammelt: Elise kjøper lite nytt, men sofaen er fra Ikea. Bildene på veggen i art nouveau-stil er kopiert fra ukeblader fra 1916. Stresslessen er fra loppemarked. – Men den måtte vi akkurat kaste. Åse (kattungen) tisset i den, forteller Elise. Rådyrhodet hadde bare hull der hornene hadde vært, og ble lysestake.

«Jeg klarer ikke å kvitte meg noe! Alle tingene har sin historie, de betyr mye for meg.»

► Heldigvis var ikke leiligheten noe oppussingsobjekt.

– Alt var strøket, gulvene var nyslipt og veggene nymalt.

Bare benkeplata og frontene på kjøkkenet er byttet ut.

Håndtakene fant Elise etter å ha lett i tre måneder, de kostet 3 kr stykket på Bauhaus.

– Jeg er ikke den som bare skal ha ting ferdig, jeg må finne noe jeg liker. Det er sikkert litt irriterende for Roar, men han er ganske tålmodig.

Kjøleskapet har fått tapet med engelsk jaktmotiv, og Elise har planer om å tapetsere mer i huset.

– Men jeg har ikke vært så vågal med tapeter her som jeg var før, det var så fint og hvitt her, og jeg fant ut at det var lurt med rolige vegger når jeg har så mye ting. Jeg er helt hekta på nips og ting og tang.

TIL TROSS FOR samlemaniaen virker ikke leiligheten overfylt. I tillegg til de lyse veggene er noe av trikset å plassere i tingene i grupper. På veggen over pianoet er familiebildene samlet, pluss en og annen vakker, ukjent kvinne fra forrige århundre. Nye bilder av

venner og families barn er kopiert i svart-hvitt, så de ikke bryter med helheten.

I vinduskarmen står samlingen med *snowglobes*, små halvkuler i plast med snømann, kjente bygninger eller palmer inni, og på et brett på pianoet hviler to Buddhaer side om side med Jesus, en egyptisk farao og Frihetsgudinnen.

– Det er liksom symbolet på New York og skuespillerdrømmen. De andre er minner fra reiser, jeg er ikke spesielt religiøs.

Broderte puter, porselensfigurer av rådyr og ballerinaer, og ikke minst et walk-in-closet fylt til taket med paljett-topper og selskapskjoler ... det er vanskelig å se for seg en mann oppi det hele.

– Har samboeren din noe han skulle ha sagt?

– Nei. Haha. Men han er veldig grei. Og vi har egentlig samme smak. På Kampen Bistro har de kjørt 50-60-tallsstil hele tida.

Stilen i leiligheten beskriver hun som en blanding av gammeldags, retro og litt kitsch.

– Det må være litt humor, både i tingene rundt meg og klærne jeg går i.

Hun plukker opp en øredobb hun har laget selv av

ELISES BRUKT-TIPS

- Det er vanskelig å gjøre kupp på loppis, i alle fall i Oslo. Sats på bruktbutikker og -markeder, gjerne utenbys eller i utlandet.
- Hold øynene åpne der du er, og prøv å se tingene for deg i en annen sammenheng.
- Kjøp det du liker, og ikke heng deg opp i én stil. Alt trenger ikke matche.
- Olje og maling gjør underverker, se for deg potensialet i slitte møbler.
- Invester i antikviteter og god kvalitet, det taper aldri verdi.
- Alt kan tapetseres!
- Bilder og gjenstander kan settes sammen i grupper, det roer ned inntrykket.

en diger drueklase i plast, og holder den opp mot øret.

– Man blir jo veldig glad når man går med sånne!
cso@dagbladet.no